

SHOPLIFTER'S /SHOPLIFTING FAMILY/OBITELJSKE VEZE

Japan, 2018

Žanr: drama

Režija i scenarij: Hirokazu Kore-eda

Palme d'Or, Cannes Film Festival 2018

Glumci: Franky Lily, Matsuoka Mayu, Jyo Kairi, Ando Sakura

#Obitelj se piše velikim slovom.

Nitko od nas ne može tražiti gdje će biti rođen, tko će mu biti majka i otac, ali zato može izabrati koga će voljeti.

Fim počinje krađom u supermarketu gdje „otac i sin“ vješto uzimaju robu s polica, uglavnom hranu, trpajući je u ruksak. Na putu kući „uzimaju“ djevojčicu od 6-7 godina sa hladnog balkona i nose je kod sebe doma. Kamera statično prati zbivanja kao u kazališnoj predstavi. U potleušici gdje stanuju baka, mama, kćer, sin i muškarac koji je na leđima donio djevojčicu Juri sve izgleda kao obična obiteljska priča. Večera, glasno srkanje tople juhe s

noodlama, spremanje u krevet, bakini topli savjeti kako treba pojesti žlicu soli da se Juri ne popiški u krevet, grijanje koje treba ugasiti da ne dodje do požara, raspored za slijedeći dan. Uloge su jednostavne, svakodnevne, obiteljske, životne.

U scenama kad kamera izlazi izvan stana radnja postaje ubrzana, a jasni i nagli rezovi izazivaju napetost, postepeno podižući uzbuđenje kod gledatelja koji zapleten u humornu priču o obitelji ne sluti rasplet. Nakon slaganja kadrova jedan na drugi kada sadržaj više ne stane u ormar, priča se počinje razmotavati. Zadnja idilična scena, poslije čega će sve biti drugačije, je obiteljski izlet na more gdje svi zajedno uživaju u kupanju i sunčanju. U jednom trenutku prepoznamo i univerzalnu scenu kada obitelj uživa dok jede pohanu (tempura) piletinu u vlak. Ideal sretne obitelji se raspada povratkom u grad. Sad je već jasno da se scene ne mogu ponavljati i da mora doći do raspleta. U još jednom pohodu krađe dječak Shotu gleda Juri kako nespretno uzima vrećicu čipsa, u trenutku odlučuje skrenuti pažnju na sebe. Bježeći ispred čuvara, skače s nadvožnjaka i završava u bolnici sa slomljenom nogom. Nakon toga cijeli film se ubrzano razotkriva. Iz ispovijesti glavnih likova saznajemo da obitelj nije „prava“ Obitelj, te da su svi okupljeni oko bake koja ih je uzdržavala sve do svoje smrti. Kadrovi se smjenjuju brzo, ritam filma se ubrzava, nema više uzbuđenja i nedoumica, sve se treba realno posložiti rješavajući objektivne nepoznanice u suradnji s administracijom i socijalnim službama. Pred nama su slike Japana kakvog prepoznamo u mnogim filmovima.

Na kraju Kore-eda vrlo inteligentno i bez patetike rješava osjetljive, emotivne scene gdje dječak Shotu u zadnjem susretu s Osamom ipak na kraju izusti riječ „tata“. Upečatljiva je i zadnja scena koja prikazuje glavnog gubitnika cijele priče, djevojčicu Juri koja, ponovo izbačena od vlastite majke, na balkonu gleda tužnim očima preko ograde tražeći Obitelj. Nespretnan prijevod naslova Shoplifters u Obiteljske veze sugerira na odnose između likova u filmu što je u suprotnosti sa originalnim naslovom. Prijevod sa japanskog bio bi točnije Obitelj kradljivaca/lopova.

Mirjana Tepšić, Siječanj, 2019.